

WSPÓLNOTA DLA INTRONIZACJI NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Wspólnota dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa Króla Królów i Pana Panów w parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Rzeszowie powstała 30 października 2015r. Opiekunem duchowym został ks. proboszcz Józef Kandefer. Od dnia 6 listopada 2015r. wspólnota spotyka się na cotygodniowej adoracji w każdy piątek po Mszy Św. wieczornej. Adoracja trwa około jednej godziny. W styczniu 2016r. Wspólnota została zgłoszona do Centrali Wspólnot w Krakowie, gdzie została oficjalnie zarejestrowana. Wspólnota posiada swój proporzec, na którym znajduje się Znak Wspólnoty, nazwa miejscowości oraz parafii.

Intronizacja NSPJ stanowi wybór Jezusa w tajemnicy Jego Serca, to życie według Bożego Serca, to królowanie Jezusa w życiu osobistym, rodzinnym i społecznym. Intronizacja to uznanie Jezusa Królem przez świadome i dobrowolne porzucenie grzechów. To postawienie na pierwszym miejscu w swoim życiu Jezusa. Z miłości do Jezusa pragniemy żyć zgodnie z prawem Bożym. Postanawiamy w pełni się nawrócić do Boga i skutecznie walczyć z własnym grzechem, aby Bóg mógł królować w naszym życiu.

Intronizacja NSPJ jest wyraźną wolą Pana Jezusa. Pan Jezus powiedział do Rozalii Celakówny:

„Dziecko, Maria Małgorzata dała poznać światu Moje Serce, wy zaś kształtujcie dusze na modłę Mojego Serca. Intronizacja to nie jest tylko formułka zewnętrzna, ale ona ma się odbyć w każdej duszy. W tej sprawie trzeba dużo cierpieć, trzeba całkowicie być ofiarą. Tak, będziecie wiele cierpieć dla Intronizacji”(str. 234).

„Ty dziecko, wybieraj dla siebie zawsze upokorzenia, wzgardę, miejsce ostatnie, aby być coraz więcej do mnie podobną (...). Cokolwiek cię spotka, ofiaruj to, dziecko, dla wielkiego dzieła Intronizacji w Polsce”(str. 129).

„Dziecko, trzeba żyć wiarą i trzeba ufać, ufać, że mimo największych trudności to dzieło będzie przeprowadzone, a to dlatego, byście wiedzieli, że Ja sam działam – wy jesteście tylko narzędziem w Moich rękach. Im więcej będziecie wyczuci z siebie, im głębiej wejdziecie w przepaść unicestwienia się, tym swobodniej będę mógł działać w waszych duszach”(str. 225).

„Sam akt ofiarowania Polski przez Intronizację Mojemu Sercu przyniesie zbawienne korzyści, bo przez to bardzo dużo dusz nawróci się szczerze do Pana Boga, poddając się Jego prawu”(str. 278).

„Moje dziecko, za grzechy i zbrodnie popełniane przez ludzkość na całym świecie ześle Pan Bóg straszne kary. Sprawiedliwość Boża nie może znieść dłużej tych występków. Ostoją się tylko te Państwa, w których będzie Chrystus królował. Jeżeli chcecie ratować świat, trzeba przeprowadzić Intronizację Najświętszego Serca Jezusowego we wszystkich państwach i narodach na całym świecie. Tu i jedynie tu jest ratunek. Które państwa i narody jej nie przyjmą i nie poddadzą się pod panowanie słodkiej miłości Jezusowej, zginą bezpowrotnie z powierzchni ziemi i już nigdy nie powstaną (...). Pamiętaj, dziecko by sprawa tak bardzo ważna nie była

przeoczona i nie poszła w zapomnienie. (...) Intronizacja w Polsce musi być przeprowadzona. (...) Jest to ostatni wysiłek Miłości Jezusowej na te ostatnie czasy! (...) Polska nie zginie, o ile przyjmie Chrystusa za Króla w całym tego słowa znaczeniu, jeżeli się podporządkuje pod prawo Boże, pod prawo Jego miłości. Inaczej moje dziecko, nie ostoi się. (str. 88).

Pan Jezus, objawiając się Rozalii, mówi jej o swojej miłości do ludzi, ale także skarży się na ich obojętność:

„Popatrz, jaki ból zadają mi grzechy. Te rany są zadane przez grzechy zmysłowe: korona cierniowa przez pychę, zarozumiałość, bunt przeciw Bogu, dalej wzgardę i inne grzechy. Nie ma dusz, które by Mnie kochały i pocieszały”(str.234).

Za mało jestem kochany. Tak, nie jestem kochany! Moja miłość jest zapomniana, ludzie jej nie znają. Was obsypię moimi łaskami. Uczynię z was arcydzieła mojej miłości, byście mnie bardzo, bardzo kochali za cały grzeszny świat. Poddajcie się słodkiemu działaniu miłości, bądźcie wierni mojej łasce” (str.72) .

„Moje dziecko, tak strasznie mnie ranią i napełniają boleścią grzechy nieczyste, zbrodnie, nienawiść i inne, więc mnie pocieszajcie, wynagradzajcie za tych grzeszników”(str. 291).

„Mów dziecko, zawsze i wszędzie, że jestem Miłość. Nie ma takiej przeszkody, która powstrzymałaby mnie od udzielenia się duszy, jeżeli ona z bezgraniczną ufnością zbliża się do mnie, mnie szuka i mnie tylko pragnie kochać, a im więcej pragnie mnie kochać, tym więcej będzie jej dane”(str. 183).

(Rozalia Celakówna: „Wyznania z przeżyć wewnętrznych”, WAM, Księża Jezuici, Kraków 2007r.)

SŁUŻEBNICA BOŻA ROZALIA CELAKÓWNA

Apostołka kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz Jego Intronizacji

Służebnica Boża Rozalia Celakówna urodziła się 19 września 1901 r. w Jachówce, na Podhalu, jako pierwsza z ośmiorga dzieci Tomasza i Joanny z domu Kachcic. Jej rodzice byli chłopami małorolnymi i utrzymywali się głównie z pracy na własnej ziemi. Jako ludzie bogobojni, o surowych zasadach, dbali o katolickie wychowanie dzieci, przyzwyczajali je do wspólnej modlitwy, śpiewania godzinek, wieczornego odmawiania różańca,

przystępowania do sakramentów świętych. Już w wieku 6 lat Rozalia doświadczyła pierwszego wewnętrznego spotkania z Panem Jezusem. W wieku 7 lat zgodnie ze zwyczajem przystąpiła do pierwszej spowiedzi świętej, a po trzech latach (11 maja 1911 r.) przyjęła pierwszą Komunię świętą, którą wspomina jako najpiękniejszy dzień w życiu. W wieku 13-14 lat pojawiło się w niej pragnienie świętości poprzez ukochanie Pana Jezusa aż do zupełnego zapomnienia o sobie. Pragnęła – jak to później określi – spalić się jako ofiara na ołtarzu miłości. 2 lipca 1917 roku przyjęła z rąk księcia biskupa krakowskiego Stefana Sapiehy sakrament bierzmowania. Około roku 1918 złożyła prywatny ślub czystości przed figurą Matki Bożej Niepokalanej w kościele w Bieńkówce. W 1919 roku Rozalia weszła w „noc ciemności”, która trwała 6 lat. W tym okresie przechodzi wielkie cierpienia i udręki, napaści złego ducha, przeżywa grozę potępienia i wizje piekła. Przytłoczona skrupułami szła do Kościoła i stawała przy wyjściu myśląc, że Bóg ją odrzucił. Twierdzi, iż słyszała głos szatana, który chciał ją skłonić do rozpacz i samobójstwa. Ten trudny czas zakończył się w marcu 1925 roku. To bolesne doświadczenie okaże się w planach Bożych niezwykle ważne, gdyż w późniejszych latach skłoni Rozalię do podjęcia heroicznej walki o ratowanie przed potępieniem każdego napotkanego grzesznika i pomoże jej pełnić misję ratowania Polski i świata przed karą odrzucenia.

W roku 1924 Rozalia udaje się do Krakowa. Chce wstąpić do klasztoru, ale z nakazu Jezusa podejmuje pracę na oddziale chorób skórno-wenerycznych w Szpitalu św. Łazarza. Pracę wykonywała sumiennie i z wielkim oddaniem dla chorych, przez co zyskała sobie ich zaufanie i szacunek. Była pielęgniarką nie tylko co do ciała, ale i co do ducha, dlatego jej podopieczne nazywały ją "matką". Kilkunastu z nich pomogła znaleźć uczciwą pracę. Można wnioskować, że w ciągu 19 lat jej praktyki w szpitalu, na jej dyżurze nikt nie odszedł z tego świata bez pojednania się z Panem Bogiem. W tym czasie doznawała wielu łask. Pan Jezus darzył ją wielką zażyłością. Poprzez różne wizje i spotkania kształtował jej serce, a zarazem przygotowywał ją do dalszych zadań. Często słyszała z Jego ust wezwanie, by wynagradzała Mu za grzechy swych podopiecznych i by złożyła Mu w ofierze swe życie. W jej sercu zrodziło się pragnienie cierpienia z miłości dla Jezusa. Ponadto coraz większy akcent padał w życiu duchowym Rozalii na życie ukryte i na dzieciństwo Boże, połączone z ideą uznania swej maleńkości przed Bogiem, a także na całkowite poświęcenie się Sercu Jezusa. Dzięki temu wzrastała jej ufność, pokój oraz moc duchowa. Coraz bardziej stawała się człowiekiem wielkiej modlitwy. Codziennie uczestniczyła we Mszy św., odprawiała też stacje Drogi Krzyżowej i adorowała Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Modlitwą przeniknięta była także jej praca. Chociaż wielu osobom służyła pomocą, ubogim dawała jałmużnę, a sama żyła w ubóstwie, to miała także wiele wrogów, którzy ją upokarzali i prześladowali.

Od roku 1930 Rozalia przeżywa wiele proroczych wizji, poprzez które zostaje pouczona o konieczności wyznania wiary przez Naród Polski w Jezusa Chrystusa. Pan Jezus przekazał jej wezwanie, by Polska jako pierwsza dokonała Aktu Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa przy udziale władz państwowych i kościelnych. Od spełnienia tego warunku Pan Jezus uzależnił ocalenie od zagłady Polski i innych narodów świata.

Liczne obowiązki w pracy i poza nią nadwyrężyły siły Rozalii, która zmarła w opinii świętości w dniu 13 września 1944r. o godzinie drugiej nad ranem. Pogrzeb odbył się 15 września na cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Bóg nieustannie potwierdza jej wybraństwo rozdając za jej przyczyną wielkie łaski. Zbieranie materiałów do procesu kanonizacyjnego Rozalii Celakówny rozpoczęło się już w sześć lat po jej śmierci. Obecnie toczy się jej proces beatyfikacyjny w Stolicy Apostolskiej.

ABC WSPÓLNOT DLA INTRONIZACJI NSPJ KRÓLA KRÓLÓW I PANA PANÓW

Wspólnota dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa powstaje w danej parafii z inicjatywy świeckich. Wyrasta przede wszystkim z pragnienia osobistego i wspólnotowego adorowania i wynagradzania Najświętszemu Sercu Pana Jezusa, podejmowanego przez grupę wiernych. Wspólnota istnieje w ramach parafii za zgodą i pod opieką Księdza Proboszcza. Nie ma możliwości istnienia Wspólnot poza wspólnotą parafialną. Wynika to z podstawowej więzi wszystkich wiernych z parafią, która stanowi pierwszorzędnie miejsce ich wiary i uświęcenia.

Do Wspólnoty mogą należeć wszyscy ochrzczeni, niezależnie od przynależności do innych wspólnot parafialnych, jeśli tylko pragną się modlić i wynagradzać za grzechy świata. Pozostając w swoich wspólnotach, włączają się we wspólną modlitwę i adorację Najświętszego Sakramentu.

Adoracje prowadzone są przez Wspólnotę, ale zaprasza się na nią wszystkich parafian. Chcemy modlić się razem, gdyż celem Wspólnoty jest szerzenie Królowania Bożego w sercach ludzkich, rodzinach, parafiach i Ojczyźnie przez Intronizację NSPJ.

Wspólnoty nie popierają żadnej opcji politycznej, ani nie prowadzą działalności politycznej. Są otwarte na wszystkich, którzy pragną postawić Jezusa na pierwszym miejscu w swoim życiu i tak realizować przesłanie Intronizacji.

ZNAK WSPÓLNOTY: wizerunek Chrystusa Króla w koronie, z widocznym Sercem, prawa ręka uniesiona do błogosławieństwa, w lewej ręce berło.

CEL WSPÓLNOTY:

- adoracja Najświętszego Sakramentu,
- wynagradzanie NSPJ za grzechy osobiste, rodzinne i społeczne,
- szerzenie Królowania Bożego w sercach ludzkich, rodzinach, parafiach, miastach i Ojczyźnie przez Intronizację Najświętszego Serca Pana Jezusa,
- przygotowanie rodzin, parafii i miasta do Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa w wymiarze państwowym.

ZADANIA WSPÓLNOTY:

- cotygodniowa adoracja Najświętszego Sakramentu,
- raz w miesiącu Msza św. w intencji wynagradzającej oraz intronizacji NSPJ w życiu osobistym, rodzinnym i społecznym,
- raz w roku ponowienie intronizacji NSPJ w parafii w rocznicę tego aktu,
- włączanie się w pracę parafialną.

CZŁONKOWIE WSPÓLNOTY:

- ochrzczeni, mogą należeć do innych wspólnot parafialnych.
- dokonują oni poświęcenia się NSPJ i Jezusa uznają Królem swojego życia.
- starają się żyć w stanie łaski uświęcającej.
- modlą się codziennie.
- uczestniczą w cotygodniowej adoracji Najświętszego Sakramentu.
- raz w tygodniu w dniu powszednim uczestniczą we Mszy św.
- biorą udział w rekolekcjach, sympozjach i czuwaniach organizowanych przez Wspólnotę.
- są apostołami Dzieła Intronizacji NSPJ.

ZASADY WSPÓLNOTY:

- działać w ramach parafii, za zgodą i pod opieką ks. proboszcza,
- utrzymywać jedność ze wspólnotą krakowską (wspólnotą matką),
- włączać się w inicjatywy uzgodnione z opiekunem diecezjalnym oraz wspólnotą krakowską.

ADRES WSPÓLNOTY:

Wspólnota dla Intronizacji NSPJ
31-462 Kraków, ul. Pilotów 28/23
tel. 12 412 61 05
Rzeszów – Katedra, tel.: 720-107-327
www.katedra.rzeszow.pl

MODLITWY WSPÓLNOTY DLA INTRONIZACJI NSPJ KRÓLA KRÓLÓW I PANA PANÓW

1. MODLITWA WSPÓLNOTY

Przychodzimy do Ciebie, Panie Jezu, w łączności duchowej z czcicielami Serca Twego w Polsce, z głęboką wiarą, że Ty jesteś Królem i w Tobie mamy życie wieczne. Składamy Ci, Boże w Trójcy Jedyny, hołd i uwielbienie wołając: Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. Hosanna na wysokościach! Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. Hosanna na wysokościach! Przychodzimy do Ciebie świadomi jak bardzo Naród nasz obraża Twój, Jezu, Majestat i rani Twoje kochające Serce. Pragniemy Cię zatem przeprosić i błagamy: Przepuść Panie przepuść ludowi Twemu i nie zostawiaj nas samymi i zagubionymi wśród morza zła. Przychodzimy poddając się Twemu panowaniu, Twemu przykazaniu miłości, pragnąc, aby poddany Tobie stał się cały Naród Polski. Pragniemy, by Twoje Serce zatriumfowało i aby Twoje Królestwo rozlało się po całej ziemi! Przeto wołamy: Boże Ojczy, Synu i Duchu Święty, daj, aby dzieło Intronizacji Najświętszego Serca wzrastało mocą Twoją, a przy naszym zaangażowaniu serc i woli w działaniu przeciw mocom zła. Przyjmij, Boże, nasze zawierzenie i oddanie, nasze skromne siły i naszą wielką wolę, by Ci służyć. Spraw, aby w Polsce i na całym świecie nastąpiło królowanie Serca Jezusowego przez Niepokalane Serce Maryi. Spraw, aby Aktu tego dokonał Kościół wraz z władzami politycznymi. Wierzimy, że oczekujesz, Panie, tego, i że Akt ten przyniesie początek ładu społecznego, pokoju i pojednania, uzdatniając do wzajemnej miłości. Usłysz, Panie, głos ludu Tobie się poświęcającego, głos, który kierujemy do Ciebie adorując Twe Przenajświętsze Serce, Ciało i Krew, za wstawiennictwem Maryi Królowej Polski i Wszystkich Świętych. Usłysz, Panie i przyjmij modlitwy nasze. Amen.

2. MODLITWY CZĘSTO ODMAWIANE

Modlitwa do Chrystusa Króla

Odpowiadając na Twą miłość, wyznaję:

Jezu, jesteś Królem!

Jezu, jesteś moim Królem!

Daj mi poznać wolę Twoją, Panie.

Oto jestem!

Do Ducha Świętego

Duchu Święty Boże! Daj nam poznać i uczynić wszystko, co dla dzieła Intronizacji Najświętszego Serca Jezusowego potrzeba. Wskaż nam zadania, oświecaj i umacniaj. Zawierzamy Ci tę sprawę. Bądź naszym Przewodnikiem w tym dziele. Amen.

Do Matki Bożej Niepokalanej

Matko Boża Niepokalana Maryjo! Tobie poświęcam ciało i duszę moją wszystkie modlitwy i prace, radości i cierpienia, wszystko czym jestem i co posiadam. Ochotnym sercem oddaję się Tobie w niewolę miłości i pozostawiam Ci zupełną swobodę posługiwania się mną, dla zbawienia ludzi i ku pomocy Kościołowi świętemu, którego jesteś Matką. Chcę odtąd wszystko czynić z Tobą i przez Ciebie i dla Ciebie; wiem, że własnymi siłami ni-czego nie dokonam, Ty zaś wszystko możesz, co jest wolą Twojego Syna i zawsze zwyciężasz. Spraw więc, Wspomożycielko Wiernych, aby moja rodzina, parafia i cała Ojczyzna stała się rzeczywistym Królestwem Twego Syna i Twoim. Amen.

3. LITANIA DO IMIENIA CHRYSYTA KRÓLA

Kyrie elejson. Chryste elejson. Kyrie elejson.

Królu Chryste, usłysz nas. Królu Chryste, wysłuchaj nas.

Ojciec z nieba, Boże - zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, jedyny Boże,

Jezu Chryste Królu, święty nad świętymi,

Jezu Chryste Królu, Boże i zbawicielu nasz,

Jezu Chryste Królu, Zbawco świata całego,

Jezu Chryste Królu, Władco wszelkiego stworzenia,

Jezu Chryste, Królu królów i Pana panów,

Jezu Chryste, Królu najmiłosierniejszy,

Jezu Chryste, Królu dusz, myśli i serc naszych,

Jezu Chryste Królu, jedyna ucieczko ubogich,

Jezu Chryste Królu, jedyny ustawodawco nasz,

Jezu Chryste, Królu najsprawiedliwszy,

Jezu Chryste, Królu zawsze wynagradzający,

Jezu Chryste, Królu niezmiernego majestatu,

Jezu Chryste, Królu najpokorniejszy,

Jezu Chryste Królu, światło królestwa wieczne go i powszechnego,

Jezu Chryste Królu, drogo nasza,

Jezu Chryste, Królu pokoju,

Jezu Chryste, Królu wszechludzkiego pojednania,

Jezu Chryste, Królu najpotężniejszy,

Jezu Chryste Królu, szczęście dusz czystych,

Jezu Chryste Królu, pokarmie nieśmiertelności,

Jezu Chryste Królu, dawco szczęścia wiekuistego,

Jezu Chryste Królu, krynico wszelkich łask,

Jezu Chryste Królu, krynico mądrości,

Jezu Chryste Królu, krynico cnót wszelkich,

Jezu Chryste Królu, przyjacielu serc czystych,

Jezu Chryste Królu, Ojciec rodzin,

Jezu Chryste Królu, Synu najlepszy,

Jezu Chryste Królu, codzienny chlebie wiernych,
Jezu Chryste Królu, pocieszycielu strapionych,
Od powierza, głodu, ognia i wojny – zachowaj nas, Panie.
Od walk wewnętrznych, Od siideł nienawiści,
Od nieprzyjaciół Twoich,
Od utraty miłości Twojej,
Od męki piekielnej,
Pokój Twój w królestwie Twoim - daj nam, o Królu Chryste!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się na nami!

Módlmy się: Królu Chryste świata całego, w pokorze ducha naszego padamy na twarz przed Tobą, prosząc i błagając miłosierdzia Twego za grzechy nasze. Wejrzyj na nas łaskawie, wejdź w serca nasze, dopomóż do skruchy i daj, byśmy żyli życiem według wskazań Twoich nigdy Cię nie obrażając. Przez Ducha Świętego, o Jezu Chryste, Królu nasz i Panie, błagamy Cię, ześlij nam świadomość dobrego i złego, zapal serca nasze gorącą miłością Twoją, byśmy umieli żyć między bliźnimi według prawd i przykazań Twoich, jednocząc wszystkich u tronu Twego. Chroń nas od przeciwności życia, rozpaczy i zwątpienia, byśmy zawsze spełniając wolę Twą świętą i szcząc się, że walczymy pod sztandarami Chrystusa Króla, mogli z Nim razem w stolicy niebieskiej królować na wieki, o co błagamy przez mękę Twą i święte rany Twe, o Królu Chryste, Panie nasz! Amen.

/Litania do Imienia Chrystusa Króla została ułożona z okazji Międzynarodowego Kongresu Chrystusa Króla, który odbył się w 1937 r. w Poznaniu./

4. OSOBISTY AKT INTRONIZACJI SŁUŻEBNICZY BOŻEJ ROZALII CELAK

Ja, Rozalia, oddaję i poświęcam Najświętszemu Sercu Pana naszego Jezusa Chrystusa moją osobę i moje życie, moje uczynki, troski i cierpienia, nie chcąc odtąd używać żadnej części mojego jestestwa, jeno aby czcić, miłować i wielbić to Serce. Mam niezłomną wolę całkowicie należeć do Niego i czynić wszystko z miłości ku Niemu, wyrzekając się z całego serca tego wszystkiego, co by Mu się mogło nie podobać. Obieram, więc Ciebie, Najświętsze Serce, za jedyny przedmiot mojej miłości, za Opiekuna mego życia, za rękojmię mego zbawienia, za lekarstwo na moją ułomność i niestałość, za naprawienie wszystkich błędów mego życia i za pewne schronienie w godzinę mej śmierci. Bądź więc, o Serce pełne miłości, moim prześląganiem wobec Ojca i odwróć ode mnie strzały Jego sprawiedliwego gniewu. O Serce pełne miłości, w Tobie pokładam całą mą ufność, gdyż wszystkiego się obawiam po mojej słabości i złości, natomiast spodziewam się wszystkiego po Twojej dobroci. Zniszcz we mnie wszystko, cokolwiek może Ci się nie podobać albo sprzeciwiać. Niech Boska Twa Miłość tak głęboko wniknie w me serce, bym nigdy nie mogła zapomnieć o Tobie ani się od Ciebie odłączyć. Błagam Cię przez nieskończoną Twą dobroć, niech imię moje będzie zapisane w Tobie, gdyż pragnę, by całym mym szczęściem i najwyższą chwałą było żyć i umierać jako wierna Twoja niewolnica. Amen.

5. MODLITWA O BEATYFIKACJĘ ORAZ ŁASKI ZA WSTAWIENICTWEM SŁUŻEBNICY BOŻEJ ROZALII CELAK

Boże, pełen dobroci i miłosierdzia wobec grzeszników; prosimy Cię, rozpal nasze serca apostołską gorliwością w szerzeniu nabożeństwa do Najświętszego Serca Jezusa i dzieła osobistego poświęcenia się Jego Sercu. Daj też nam tego ducha ofiarnej miłości względem chorych i nieszczęśliwych, którym obdarzyłeś Twą służebnicę Rozalię Celakówą. Wszechmogący, wieczny Boże, źródło wszelkiej świętości, prosimy Cię o łaskę beatyfikacji Rozalii, abyśmy za jej wzorem i wstawiennictwem, umocnieni światłem Ducha Świętego, stawali się dojrzałymi katolikami i wiernie szli drogą Krzyża ku Zmartwychwstaniu, w jedności z Jezusem Chrystusem, Panem naszym. Amen.

Boskie Serce Jezusa, błagam Cię, udziel mi, za przyczyną świętobliwej Rozalii, łaski....., o którą pokornie Cię proszę. Ojczy nasz..., Zdrowaś Maryjo..., Najświętsze Serce Jezusa, przyjdź Królestwo Twoje.

6. AKT OSOBISTEGO POŚWIĘCENIA SIĘ NAJŚWIĘTszEMU SERCU JEZUSOWEMU wg Małgorzaty Marii Alacoque

Ja N. oddaję i poświęcam siebie Najświętszemu Sercu Pana Jezusa Chrystusa; moją osobę i moje życie, moje uczynki, trudy i cierpienia, aby odtąd jedynie czcić, miłować i wielbić to Serce. Mocno postanawiam należeć całkowicie do Niego i czynić wszystko z miłości ku Niemu, wyrzekając się z całego serca wszystkiego, co by Mu się mogło nie podobać. Ciebie, o Najświętsze Serce, obieram jako jedyny przedmiot mojej miłości, jako obrońcę mego życia, jako rękojmię mego zbawienia, jako lekarstwo na moją słabość, jako naprawienie wszystkich błędów mego życia i jako pewne schronienie w godzinę mej śmierci. O Serce Jezusa pełne dobroci, bądź moim usprawiedliwieniem wobec Boga Ojca i odwróć ode mnie Jego sprawiedliwe zagniewanie. O Serce pełne miłości, w Tobie pokładam całą moją ufność, ponieważ obawiam się wszystkiego ze strony mojej skłonności do czynienia zła, natomiast spodziewam się wszystkiego od Twojej dobroci. Wyniszc we mnie wszystko to, co może się Tobie nie podobać, albo sprzeciwiać. Niech Twoja czysta miłość tak głęboko przeniknie moje serce, abym nigdy nie zapomniał(a) o Tobie, ani był odrzucony(a) od Ciebie, o to błagam Cię przez Twoją dobroć. Niech imię moje będzie zapisane w Tobie, ponieważ pragnę, aby największym moim szczęściem i radością było żyć i umierać jako Twój wierny sługa. Amen.